

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 marca 2012 r.****w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino**

(2012/C 317/04)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/904/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie stanowiska Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do renegotjowanego układu monetarnego z Republiką San Marino ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 listopada 2000 r. zawarty został układ monetarny pomiędzy Republiką Włoską, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, a Republiką San Marino ⁽²⁾.
- (2) W swoich konkluzjach z dnia 10 lutego 2009 r. Rada wezwała Komisję do dokonania przeglądu funkcjonowania obowiązujących układów monetarnych i rozważenia ewentualnego podniesienia pułapów emisji monet.
- (3) W swoim komunikacie w sprawie funkcjonowania układów monetarnych zawartych z Monako, San Marino i Watykanem ⁽³⁾ Komisja stwierdziła, że układ monetarny wymaga zmian zapewniających bardziej konsekwentne podejście w stosunkach między Unią a państwami, które z nią taki układ zawarły.
- (4) Zgodnie z decyzją Rady z dnia 26 listopada 2009 r. układ monetarny z San Marino został renegotjowany w imieniu Unii przez Komisję oraz Republikę Włoską. Europejski Bank Centralny (EBC) w pełni uczestniczył w tych negocjacjach oraz udzielił swojej zgody w sprawach wchodzących w zakres jego kompetencji.

- (5) Zarówno EBC, jak i Komitet Ekonomiczno-Finansowy są zdania, że układ nie musi zostać przedłożony Radzie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się układ monetarny między Unią Europejską a Republiką San Marino (zwany dalej „układem”).

Tekst układu znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się wiceprzewodniczącego ds. gospodarczych i walutowych oraz euro do podpisania układu w celu związania Unii Europejskiej jego postanowieniami oraz do złożenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji określonej w załączniku.

Artykuł 3Po podpisaniu układu Sekretariat Generalny przystąpi do jego notyfikacji przewidzianej w art. 13 układu ⁽⁴⁾.**Artykuł 4**Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. C 209 z 27.7.2001, s. 1.⁽³⁾ COM(2009) 359 wersja ostateczna; komunikat Komisji do Rady – Sprawozdanie z funkcjonowania układów monetarnych zawartych z Monako, San Marino i Watykanem.⁽⁴⁾ Data wejścia w życie układu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK

**UKŁAD MONETARNY
między Unią Europejską a Republiką San Marino**

UNIA EUROPEJSKA

oraz

REPUBLIKA SAN MARINO,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98⁽¹⁾ z dnia 3 maja 1998 r. w dniu 1 stycznia 1999 r. euro zastąpiło walutę każdego państwa członkowskiego uczestniczącego w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej, w tym Włoch.
- (2) Przed wprowadzeniem euro Włochy i Republika San Marino zawierały umowy dwustronne dotyczące kwestii walutowych, w tym w dniu 21 grudnia 1991 r. zawarły *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino*.
- (3) W deklaracji nr 6 załączonej do Aktu końcowego Traktatu o Unii Europejskiej stwierdzono, że Wspólnota podejmuje się ułatwić re negocjacje istniejących ustaleń z Republiką San Marino, jakie mogą okazać się konieczne w wyniku wprowadzenia wspólnej waluty.
- (4) Republika Włoch zawarła w dniu 29 listopada 2000 r., w imieniu Wspólnoty Europejskiej, układ monetarny z Republiką San Marino⁽²⁾.
- (5) Zgodnie ze wspomnianym układem monetarnym Republika San Marino stosuje euro jako walutę urzędową, a banknotom i monetom euro przyznaje status prawnego środka płatniczego. Republika San Marino powinna zagwarantować, że przepisy Unii Europejskiej (UE) dotyczące banknotów i monet denominowanych w euro, w tym przepisy dotyczące ochrony euro przed fałszowaniem, mają zastosowanie na jej terytorium. Republika San Marino zobowiązuje się podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zwalczania fałszowania oraz w celu współpracy z Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) i Europolem. Do czasu podpisania umowy o współpracy między Europolem a Republiką San Marino Republika San Marino będzie współpracować z Europolem za pośrednictwem organów włoskich właściwych w tej dziedzinie.
- (6) Republika San Marino powinna uwzględnić w szczególności zalecenia Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF), zwłaszcza wezwania FATF skierowane do swoich członków i członków organów regionalnych prowadzących działalność analogiczną do FATF do zastosowania niezbędnych środków zaradczych przeciwko wskazanym państwom wysokiego ryzyka. Republika San Marino, która jest reprezentowana w Komitecie Ekspertów ds. Oceny Środków Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu, uwzględniła należycie zalecenia, które zostały lub zostaną w przyszłości zawarte w sprawozdaniach z wzajemnej oceny zgodności dotyczących Republiki San Marino, aby poprawić swoje działania odpowiadające na zagrożenia związane z praniem pieniędzy.
- (7) Niniejszy układ monetarny nie zobowiązuje w żaden sposób EBC ani krajowych banków centralnych do włączenia instrumentów finansowych Republiki San Marino do wykazu(-ów) aktywów kwalifikujących się do operacji w ramach polityki pieniężnej prowadzonej przez Europejski System Banków Centralnych.
- (8) Republika San Marino posiada sektor bankowy, który zamierza działać w ściślejszym powiązaniu z sektorem bankowym strefy euro. W celu zapewnienia równych warunków prowadzenia działalności należy zatem stopniowo wprowadzać wymogi stosowania w Republice San Marino odpowiedniego prawodawstwa unijnego w zakresie bankowości i finansów, prawodawstwa dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy, przeciwdziałania oszustwom i podrabianiu bezgotówkowych środków płatniczych, a także wymogi sprawozdawczości statystycznej.
- (9) Należy powołać wspólny komitet, w którego skład wejdą przedstawiciele Republiki San Marino, Republiki Włoskiej, Komisji i EBC i którego zadaniem będzie analiza stosowania postanowień niniejszego układu, podejmowanie decyzji w sprawie rocznego pułapu emisji monet oraz ocena zastosowanych przez Republikę San Marino środków mających na celu wdrożenie odpowiednich przepisów UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 209 z 27.7.2001, s. 1.

- (10) Organem wymiaru sprawiedliwości właściwym do rozstrzygnięcia sporów, które mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszego układu, powinien być Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika San Marino jest uprawniona do stosowania euro jako waluty urzędowej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro. Republika San Marino przyznaje banknotom i monetom euro status prawnego środka płatniczego.

Artykuł 2

Republice San Marino nie wolno emitować żadnych banknotów, monet ani substytutów pieniądza, chyba że warunki takiej emisji zostały uzgodnione z Unią Europejską. Warunki dotyczące emisji monet euro od daty wejścia w życie niniejszego układu są określone w poniższych artykułach.

Artykuł 3

Roczny pułap (w ujęciu wartościowym) emisji monet euro przez Republikę San Marino oblicza wspólny komitet ustanowiony niniejszym układem jako sumę:

- części stałej, której wstępna kwota na pierwszy rok po wejściu w życie niniejszego układu wynosi 2 600 000 EUR. Wspólny komitet może dokonywać corocznej aktualizacji części stałej w celu uwzględnienia inflacji – na podstawie zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych we Włoszech – za okres ostatnich 12 miesięcy, dla których dane są dostępne w momencie dokonywania obliczeń, oraz ewentualnych znaczących zmian mających wpływ na rynek kolekcjonerskich monet euro;
- części zmiennej, odpowiadającej średniej emisji monet przez Republikę Włoską w przeliczeniu na jednego mieszkańca w okresie ostatnich 12 miesięcy, dla których dane są dostępne w momencie dokonywania obliczeń, pomnożonej przez liczbę mieszkańców Republiki San Marino.

Artykuł 4

1. Monety euro emitowane przez Republikę San Marino i monety euro emitowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które przyjęły euro, są identyczne pod względem wartości nominalnej, statusu prawnego środka płatniczego, parametrów technicznych, wzornictwa wspólnej strony i wspólnych elementów wzorniczych strony narodowej.

2. Republika San Marino z wyprzedzeniem powiadamia Komisję Europejską o swoich projektach narodowych stron monet euro, a Komisja sprawdza ich zgodność z przepisami UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 19.6.1997, s. 1.

Artykuł 5

1. Monety euro emitowane przez Republikę San Marino są bite w Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato w Republice Włoskiej.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, monety Republiki San Marino może – za zgodą wspólnego komitetu – bić inna niż wymieniona w ust. 1 unijna mennica wytwarzająca monety euro.

3. Co najmniej 70 % obiegowych monet euro wprowadza się do obiegu według ich wartości nominalnej w roku następującym po wejściu w życie niniejszego układu. Po upływie trzech lat odsetek ten musi wzrosnąć do 80 %. Od tego momentu wspólny komitet będzie regularnie dokonywać przeglądu adekwatności powyższego udziału procentowego.

4. Republika San Marino może emitować kolekcjonerskie monety euro. Są one uwzględniane w rocznym pułapie, o którym mowa w art. 3. Republika San Marino emituje kolekcjonerskie monety euro zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej dotyczącymi kolekcjonerskich monet euro, które wymagają m.in. stosowania parametrów technicznych, wzornictwa i nominałów umożliwiających odróżnienie kolekcjonerskich monet euro od monet obiegowych.

Artykuł 6

1. Do celów zatwierdzenia przez Europejski Bank Centralny całkowitego wolumenu emisji Republiki Włoskiej zgodnie z art. 128 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wolumen emisji monet euro Republiki San Marino dodawany jest do wolumenu emisji monet przez Włochy.

2. Najpóźniej dnia 1 września każdego roku Republika San Marino powiadamia Komisję Europejską i Republikę Włoską o wielkości emisji i wartości nominalnej monet euro, które zamierza wyemitować w następnym roku. Republika San Marino informuje również Komisję Europejską o planowanych warunkach emisji tych monet, a w szczególności o udziale procentowym monet kolekcjonerskich oraz o szczegółowych zasadach wprowadzania do obiegu monet obiegowych.

3. Po podpisaniu niniejszego układu Republika San Marino przekazuje wymienione w ust. 2 informacje w odniesieniu do roku następującego po dacie wejścia w życie niniejszego układu.

Artykuł 7

1. Niniejszy układ pozostaje bez uszczerbku dla prawa Republiki San Marino do kontynuowania emisji złotych monet denominowanych w scudi.

2. Emitowane przez Republikę San Marino monety kolekcjonerskie i złote monety denominowane w scudi nie mają statusu prawnego środka płatniczego w Unii Europejskiej.

Artykuł 8

1. Republika San Marino zobowiązuje się do zastosowania wszelkich odpowiednich środków, bądź to w postaci transpozycji bezpośredniej, bądź też ewentualnie w postaci równoważnych w skutkach działań, w celu wdrożenia aktów prawnych i przepisów UE wymienionych w załączniku do niniejszego układu, dotyczących:

- a) banknotów i monet euro;
- b) prawodawstwa w dziedzinie bankowości i finansów, w szczególności w zakresie działalności odpowiednich instytucji i nadzoru nad nimi;
- c) przeciwdziałania praniu pieniędzy, przeciwdziałania oszustwom oraz fałszowaniu gotówkowych i bezgotówkowych środków płatniczych, przepisów dotyczących medali i żetonów oraz wymogów sprawozdawczości statystycznej. W zakresie prawodawstwa dotyczącego gromadzenia danych statystycznych uzgadnia się z Europejskim Bankiem Centralnym szczegółowe zasady dotyczące jego wdrażania i dostosowań technicznych (w tym niezbędnych odstępstw uwzględniających szczególnie status Republiki San Marino) najpóźniej w terminie 18 miesięcy przed wymaganym rozpoczęciem sprawozdawczości statystycznej;
- d) środków niezbędnych do stosowania euro jako jednej waluty, przyjętych na mocy art. 133 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Republika San Marino wdraża akty prawne i przepisy, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w załączniku, których bieg rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszego układu.

3. Pułap, o którym mowa w art. 3:

- a) jest automatycznie i tymczasowo zmniejszany o 1/3 w przypadku niedotrzymania terminu określonego w załączniku, do czasu wdrożenia odpowiednich unijnych aktów prawnych lub przepisów;
- b) może zostać czasowo zmniejszony o 1/2 decyzją Rady, stanowiącej kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji i po wysłuchaniu przedstawicieli Republiki San Marino, w przypadku gdy Republika San Marino nie stosuje się przez ponad dwa lata do jednego lub więcej unijnych aktów prawnych lub przepisów wymienionych w załączniku, które wdrożyła w uzgodnionym terminie.

Normalna wysokość pułapu jest przywracana w drodze tej samej procedury po przyjęciu przez Republikę San Marino właściwych środków usuwających naruszenia, które były powodem tymczasowego zmniejszenia pułapu

4. Republika San Marino może zwrócić się do podmiotów wchodzących w skład delegacji Unii Europejskiej o pomoc techniczną celem ułatwienia wdrożenia odpowiedniego prawodawstwa unijnego.

5. Załącznik jest zmieniany przez Komisję raz w roku lub w razie potrzeby częściej, w celu uwzględnienia odpowiednich nowych aktów prawnych i przepisów UE, które mają zastosowanie, oraz zmian w obowiązujących aktach. Wspólny komitet decyduje następnie o odpowiednich i rozsądnych terminach wdrożenia przez Republikę San Marino nowych aktów prawnych i przepisów dodanych do załącznika.

6. W wyjątkowych okolicznościach wspólny komitet może zmienić obowiązujący termin wdrożenia określony w załączniku.

7. Zaktualizowany załącznik jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Instytucje kredytowe i, w stosownych przypadkach, inne instytucje finansowe uprawnione do prowadzenia działalności na terytorium Republiki San Marino mogą mieć dostęp do międzybankowych systemów płatności i rozrachunków oraz do systemów rozrachunku papierów wartościowych w strefie euro na warunkach określonych przez włoski bank centralny w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym.

Artykuł 10

1. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma wyłączne kompetencje do rozstrzygania wszelkich sporów między stronami, które mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszego układu i które nie mogły zostać rozstrzygnięte przez wspólny komitet.

2. Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską i działająca na podstawie zalecenia delegacji UE we wspólnym Komitecie, lub Republika San Marino mogą wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli uznają, że druga strona uchybiła zobowiązaniu wynikającemu z niniejszego układu. Wyrok Trybunału jest wiążący dla obu stron, które podejmują wszelkie środki niezbędne do zastosowania się do wyroku w terminie określonym przez Trybunał w tymże wyroku.

Artykuł 11

1. Ustanawia się wspólny komitet. W jego skład wchodzi przedstawiciele Republiki San Marino i Unii Europejskiej. Wspólny komitet przyjmuje swój regulamin jednomyślnie. W skład delegacji Unii Europejskiej wchodzi przedstawiciele Komisji Europejskiej i Republiki Włoskiej oraz przedstawiciele Europejskiego Banku Centralnego.

2. Posiedzenia wspólnego komitetu odbywają się co najmniej raz w roku. Funkcja przewodniczącego jest pełniona przez okres jednego roku, naprzemiennie, przez przedstawiciela Unii Europejskiej i przedstawiciela Republiki San Marino. Wspólny komitet podejmuje decyzje jednogłośnie.
3. Wspólny komitet służy wymianie poglądów i informacji, a także przyjmuje decyzje, o których mowa w art. 3, 5 i 8. Wspólny komitet bada środki podjęte przez Republikę San Marino i dąży do rozwiązania ewentualnych sporów wynikających z wdrażania niniejszego układu.
4. Unia Europejska pełni funkcję przewodniczącego wspólnego komitetu jako pierwsza po wejściu w życie niniejszego układu, zgodnie z art. 13.

Artykuł 12

Każda ze stron może wypowiedzieć niniejszy układ z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 13

Niniejszy układ wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu obowiązujących je procedur ratyfikacji, zawarcia lub przyjęcia zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do każdej ze stron.

Artykuł 14

Układ monetarny z dnia 29 listopada 2000 r. traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego układu. Odniesienia do układu z dnia 29 listopada 2000 r. rozumiane są jako odniesienia do niniejszego układu.

Sporządzono w Brukseli w dniu 27 marca 2012 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej

Olli REHN

*Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny
za sprawy gospodarcze i walutowe oraz euro*

W imieniu Republiki San Marino

Antonella MULARONI

Minister Spraw Zagranicznych

ZAŁĄCZNIK

PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA (MAJĄCY ZASTOSOWANIE OD MOMENTU WEJŚCIA W ŻYCIE UKŁADU)
Przeciwdziałanie praniu pieniędzy	
<p>Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15)</p> <p>zmieniona:</p> <p>dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1)</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/20/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 46)</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7)</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)</p> <p>uzupełniona:</p> <p>decyzją Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącą współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103)</p> <p>dyrektywą Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającą środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29)</p> <p>rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym (Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1)</p> <p>sprostowaniem do rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym (Dz.U. L 345 z 8.12.2006) (Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 59)</p> <p>rozporządzeniem (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9)</p> <p>decyzją ramową Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1)</p>	1 rok

Decyzja Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotycząca uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji (Dz.U. L 271 z 24.10.2000, s. 4)	1 rok
Przeciwdziałanie oszustwom i fałszowaniu pieniędzy	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6) zmienione: rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 1)	1 rok
Decyzja Rady 2003/861/WE z dnia 8 grudnia 2003 r. dotycząca analizy technicznej i współpracy w odniesieniu do fałszywych monet euro (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 44)	1 rok
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 1) zmienione: rozporządzeniem Rady (WE) nr 46/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 5)	1 rok
Decyzja ramowa Rady 2000/383/WSiSW z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie związane z wprowadzeniem euro (Dz.U. L 140 z 14.6.2000, s. 1) zmieniona: decyzją ramową Rady 2001/888/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. zmieniającą decyzję ramową 2000/383/WSiSW w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie związane z wprowadzeniem euro (Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 3)	1 rok
Decyzja Rady 2001/887/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 1)	1 rok
Decyzja ramowa Rady 2001/413/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi (Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 1)	1 rok
Przepisy dotyczące banknotów i monet euro	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 6) zmienione: rozporządzeniem Rady (WE) nr 423/1999 z dnia 22 lutego 1999 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 975/98 w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 52 z 27.2.1999, s. 2)	1 rok
Konkluzje Rady z dnia 10 maja 1999 r. w sprawie systemu zarządzania jakością w odniesieniu do monet euro	1 rok
Konkluzje Rady z dnia 23 listopada 1998 r. oraz z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie monet kolekcjonerskich	1 rok

Zalecenie Komisji 2009/23/WE z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących stron narodowych i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (C(2008) 8625) (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52)	1 rok
Komunikat Komisji 2001/C 318/03 z dnia 22 października 2001 r. w sprawie ochrony prawem autorskim wzoru wspólnej strony monet euro (C(2001) 600 wersja ostateczna) (Dz.U. C 318 z 13.11.2001, s. 3)	1 rok
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu (Dz.U. L 339 z 22.12.2010, s. 1)	1 rok
Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/5 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro (Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 20)	1 rok
Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/4 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofania banknotów euro (Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 16)	1 rok
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4–7)	1 rok
Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2010/14 z dnia 16 września 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (Dz.U. L 267 z 9.10.2010, s. 1)	1 rok
Prawodawstwo w dziedzinie bankowości i finansów	
Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26–58)	6 lat
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1–25)	6 lat
Dyrektywa 1997/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. w sprawie transgranicznych przelewów bankowych (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 25–30)	6 lat
Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przededagowana) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201)	4 lata
zmieniona: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/23/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/49/WE w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 54) dyrektywą Komisji 2009/27/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 97) dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97)	

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 3)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1)

4 lata

zmieniona:

dyrektywą Komisji 2007/18/WE z dnia 27 marca 2007 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie włączenia niektórych instytucji do zakresu jej stosowania lub wyłączenia niektórych instytucji z zakresu jej stosowania oraz w zakresie traktowania ekspozycji wobec banków rozwoju wielostronnego (Dz.U. L 87 z 28.3.2007, s. 9)

dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1)

dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/24/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 38)

dyrektywą Komisji 2009/83/WE z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 14)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97)

dyrektywą Komisji 2010/16/UE z dnia 9 marca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wyłączenia określonej instytucji z zakresu jej stosowania (Dz.U. L 60 z 10.3.2010, s. 15)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 3)

<p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)</p>	
<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7)</p>	4 lata
<p>Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1)</p> <p>Sprostowanie do dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007) (Dz.U. L 187 z 18.7.2009, s. 5)</p> <p>zmienione:</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97)</p>	4 lata
<p>Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1)</p> <p>Sprostowanie do dyrektywy Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 60 z 3.3.1987, s. 17)</p> <p>zmienione:</p> <p>dyrektywą 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 28)</p> <p>dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 16)</p> <p>dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1)</p>	4 lata
<p>Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5)</p> <p>zmieniona:</p> <p>dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9)</p>	4 lata

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającą dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Dz.U. L 68 z 13.3.2009, s. 3)	
Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15)	6 lat
Dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów, utworzonych w państwie członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych mających swoją siedzibę poza tym państwem członkowskim (Dz.U. L 44 z 16.2.1989, s. 40)	6 lat
<p>Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1)</p> <p>zmieniona:</p> <p>dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9)</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/25/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 40)</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)</p>	6 lat
<p>Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1)</p> <p>Sprostowanie do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 45 z 16.2.2005, s. 18)</p> <p>zmienione:</p> <p>dyrektywą 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do niektórych terminów (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60)</p> <p>dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1)</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33)</p>	6 lat

<p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)</p> <p>uzupełnione:</p> <p>dyrektywą Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającą środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby teże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26)</p> <p>rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającym środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby teże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1)</p>	
<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 (Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11)</p>	6 lat
<p>Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43)</p> <p>zmieniona:</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37)</p>	6 lat
<p>Zalecenie Komisji 97/489/WE z dnia 30 lipca 1997 r. dotyczące transakcji realizowanych przy użyciu elektronicznych instrumentów płatniczych, a w szczególności związku między emitentem a posiadaczem (Dz.U. L 208 z 2.8.1997, s. 52)</p>	6 lat
<p>Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22)</p>	6 lat
<p>Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45)</p> <p>zmieniona:</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37)</p> <p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)</p>	6 lat

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)	4 lata
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12)	4 lata
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84)	4 lata
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1)	4 lata
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162)	4 lata
Prawodawstwo w dziedzinie gromadzenia informacji statystycznych (art. 6 ust. 1 mandatu)	
Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32) (Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14) zmienione: rozporządzeniem (UE) nr 883/2011 z dnia 25 sierpnia 2011 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 25/2009 w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32) (Dz.U. L 228 z 3.9.2011, s. 13)	4 lata
Rozporządzenie (WE) nr 63/2002 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 grudnia 2001 r. w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2001/18) (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 24) zmienione: rozporządzeniem (UE) nr 674/2010 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 23 lipca 2010 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2010/7) (Dz.U. L 196 z 28.7.2010, s. 23) rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 290/2009 z dnia 31 marca 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2009/7) (Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 75) rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2181/2004 z dnia 16 grudnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych oraz rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2004/21) (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 42)	4 lata
Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (przeredagowane) (Dz.U. L 341 z 27.12.2007, s. 1)	4 lata

Sprostowanie do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (przeredagowanych) (Dz.U. L 84 z 26.3.2008, s. 393)

zmienione:

wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2008/31 z dnia 19 grudnia 2008 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2007/9 w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 53 z 26.2.2009, s. 76)

wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2009/23 z dnia 4 grudnia 2009 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2007/9 w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (Dz.U. L 16 z 21.1.2010, s. 6)

wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2011/13 z dnia 25 sierpnia 2011 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2007/9 w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych (Dz.U. L 228 z 3.9.2011, s. 37)

Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2002/7 z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 334 z 11.12.2002, s. 24)

4 lata

zmienione:

wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2005/13 z dnia 17 listopada 2005 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie kwartalnych rachunków finansowych (Dz.U. L 30 z 2.2.2006, s. 1)

wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2006/6 z dnia 20 kwietnia 2006 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie kwartalnych rachunków finansowych (Dz.U. L 115 z 28.4.2006, s. 46)

wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/13 z dnia 15 listopada 2007 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w zakresie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie kwartalnych rachunków finansowych (Dz.U. L 311 z 29.11.2007, s. 47)

wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2008/6 z dnia 26 sierpnia 2008 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2002/7 w sprawie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych rachunków finansowych (Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 12)

Oświadczenie delegacji UE

Przeprowadzając ocenę dotrzymania zobowiązań ustanowionych w art. 8 ust. 3, UE będzie przykładać szczególną wagę do przyjęcia i ścisłego przestrzegania przepisów UE w sprawie prania pieniędzy.

Oświadczenie delegacji San Marino

San Marino potwierdza swoje ciągłe zaangażowanie na rzecz przejrzystości oraz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, działając w ścisłej współpracy z odpowiednimi organami międzynarodowymi oraz poddając się monitorowaniu przez te organy.

W odniesieniu do art. 9 San Marino oczekuje, że jego instytucje finansowe uzyskają dostęp do europejskich międzybankowych systemów płatności i rozrachunków oraz do europejskich systemów rozrachunku papierów wartościowych, biorąc pod uwagę jego znaczenie dla stabilności krajowego sektora finansowego.

Ponadto, biorąc pod uwagę proces dostosowania do wszystkich odpowiednich dyrektyw UE, San Marino podkreśla znaczenie dostępu do operacji refinansujących Eurosystemu (również poprzez specjalne umowy z europejskimi bankami centralnymi) w celu udostępnienia instytucjom finansowym w San Marino instrumentów wsparcia płynności w sytuacjach nadzwyczajnych.
